

V 4.4 Píšeme pohlednici

Délka videa: 03:20

Dívka:

Tak... A než půjdeme na tu prohlídku do muzea, tak můžu aspoň napsat ty pohledy a dopis.

Chlapec:

Komu budeš posílat pohledy?

Dívka:

Babičkám a ségře.

Chlapec:

Babičky chápu, ségra si na to taky potrpí?

Dívka:

Jo, má to moc ráda. Má to svoje kouzlo, to musíš uznat. Posílám jí pohled úplně vždycky. Má jich doma plnou krabici.

Chlapec:

Fakt?

Dívka:

Jo, ale nejen ode mě. Všechny její kamarádky a kamarádi to vědí, takže jí chodí pohledy z celého světa. Dřív si je dávala na ledničku, pak na nástěnku, ale teď už se jí tam všechny nevejdou, tak je má v krabici. Ráda si je pak vždycky jednou za čas čte a prohlíží.

Chlapec:

Hm, asi na tom fakt něco je.

Dívka:

Jasně že si i telefonujeme nebo posíláme fotky přes internet, když někde jsem, ale ten pohled jí pošlu vždycky. Fotky v telefonu nebo v počítači si sice uložíš, ale už u toho nemáš to povídání a tak. A navíc se k nim ani tolik nevracíš.

Chlapec:

Mohli jsme jí vyrobit pohled z našich fotek, to teď jde přes nějakou aplikaci.

Dívka:

Fakt? No, tak to je super, o tom

už jsem slyšela, ale nevěděla jsem, jak to funguje. Tak to vyzkoušíme?

Chlapec:

Můžeme. Tak ukaž.

Dívka:

A co teď?

Chlapec:

Tady máš mobil, stahuje se ti ta aplikace. Až to bude, tak tam tu fotku nahraješ a napíšeš tam text, jako bys to psala normálně rukou, vyplníš adresu, zaplatíš kartou online a zbytek už neřešíš. Oni to pak vytisknou a pošlou.

Dívka:

Dobře, dobře. Tak, odesláno. Teď ještě těm babičkám a dopis Nině. Jinak mám teď tím pádem pohled navíc, ten, co jsem chtěla posílat ségře, chceš ho poslat třeba vašim?

Chlapec:

Naši jdou s dobou, my si večer s mamkou zavoláme přes skype. A fotky jsem jí nějaký poslal už mailem. Je tak na to ode mě zvyklá, a když jedou někam s tátou, tak to dělají taky tak.

Dívka:

Tak to i moje mamka, od té doby, co má chytrý telefon...

Chlapec:

Je to rychlejší a zadarmo a nemusíš platit známky. Ale tak... Mohl bych jim poslat pohled, ať zavzpomínají, jak jsem jim vždycky psal z tábora, když jsem byl malej.

Dívka:

No vidíš, tak tady máš.

Chlapec:

A té kámošce jdeš teda psát dopis, jo?

Dívka:

Jo, my jsme se teda už hrozně dlouho neviděly, je z Anglie a tady jsme spolu jednou byly o prázdninách na jednom tanečním workshopu.

Chlapec:

Aha.

Dívka:

No, a právě od toho workshopu jsme si pravidelně posílaly dopisy, psaly jsme si tam úplně všechno, jak se máme, co je nového a tak, takže někdy bývaly i na několik stránek.

Chlapec:

To si asi dokážu představit.

Dívka:

Takže já jsem se vždycky hrozně těšila na další, pořád jsem kontrolovala schránku. To má prostě kouzlo jak ty pohledy. Je to úplně něco jiného než si volat nebo posílat zprávy přes sociální síť.

Chlapec:

To je fakt.

Dívka:

Pamatuju si, že jednou mi do toho dopisu dokonce schovala mušli na šňůrce jako suvenýr z dovolené. Tak jsem jí pak do té obálky taky sem tam něco přihodila.

Chlapec:

To je hezký, tak já ti příště taky napíšu a pošlu dopis, chceš?

Dívka:

Jo, to bych chtěla.

Chlapec:

Tak jo, tak to napiš, tady máš ty známky a půjdeme.

Dívka:

Dobře, jdu na to!